

Гинка Бакърджиева

ФРАЗЕОЛОГИЗМИ СЪС СОБСТВЕНИ ИМЕНА В БЪЛГАРСКИЯ И ЧЕШКИЯ ЕЗИК

*Предмет на изследване в статията са фразеологизмите, в чийто компонентен състав участват проприи, възприемани като национално присъщи за българската и съответно за чешката ономастична система. Проследяват се промените в статуса на собственото име при интегрирането му във фразеологизма. С оглед на процесите апелативизация и проприализация езиковият материал се разпределя в следните групи: фразеологизми с прецедентни имена (*dopadnout jak sedláci* и *Chlumce*, загазил като Марко на Косово поле); фразеологизми с апелативизирани имена (*mít filipa*, дълъжен съм на Михаля); фразеологични каламбури със собствени имена (*dát si Lehára*, Койчо от Койнаре).*

Ключови думи: собствено име, проприя, апелация, прецедентни имена, фразеологизми